

בזמן חיים באשה וליכא למימר מאוס דחשיבא כמזירה הוא
 דלא מיחייבא קרבן משום דהוה לה למידק דהא תמן (לעיל פז ע"ט)
 הדרוה ב"ד לינשא (ד) וחזרה וקלקלה חייבת בקרבן שלא הורוה אלא
 לינשא ויזיר קרובה היא למיזר
 כשקלקלה מכשכיתא אלא עממא משום
 יחיד עשעה בהוראת ב"ד פטור דהכי
 אית ליה לר' שמעון ב"ר זבדא דהוריות
 (דף נ:) והאי דנקט הכא כזרון איש
 באשה סימנא בעלמא הוא :

מלכות יו"ט

ב"ר (דף י"י) דבגולה אין
 מונין אלא למלכות יו"ט בלבד אר"ת
 דהיינו בשאר שטרות דבגט שייך
 שלום מלכות דדבר גדולהא בעיניהם
 להפריד איש מאשתו ואין מונין אלא
 למלכות אותה העיר בלבד* :

היה

במזרח וכתב במעשר ב' לא
 כמו שפירש ריב"ן דלבעל
 קאי דבהדיא אמרי' בגיטין (פ' ד' וטס)
 היה במזרח מאן אילימא בעל היינו
 שינה שם עירו אלא סופר כדאמר להו
 רב לספרי כי יתביתו בהיני כחובו
 בהיני כו' ואל"ת בשלמא בעדים לרין
 לכתוב מקום שותמים דליכא קפידא
 שיכולין לבא ליה הומה אבל בסופר
 מאי קפידא איכא ועוד תימה דעשין
 טהגין לכתלה כהסופר כותב
 כתובה בעיר זו ושולחה לחתן לעיר
 אחרת שהוא מקום חופה וכותבין שם
 עיר החופה ששם חותמין ושמא י"ל
 הא דנקט הגמרא היה סופר במזרח
 לאו דוקא משום סופר אלא משום
 עדים אלא משום דמתני' קתני היה
 במזרח לשון יחיד דמשמע סופר
 ואורחא דמילתא דבמקום שהסופר
 כותב שם עדים חותמים וליכא
 פסולא אלא משום עדים ורב דקאמר
 נמי לסופרים לא היה מקפיד אלא
 משום עדים ובשאר שטרות אפילו
 שינה מקום עדים דיעבד כשר
 נדקתי בחדר דיני ממונות (סנהדרין
 ג' ע"ט) שטר שזמנו כתוב בחדר בניסן
 אע"פ שכתבו עדים ואמרו בחדר
 בניסן עמנו הייתם שטר כשר ועדיו
 כשרים חיישין שמא איחזירוהו
 וכתבוהו אלא בגיטין החמירו והא
 דגיטין המאחרים כשרים היינו
 כשהעדים והסופר היו באותה העיר
 בזמן הכתוב בגט ואל"ת מלאו באשפה
 אמאי כשר לרבי מאיר נישום שמא
 איחרו וכתבו ולא חש הסופר להיות
 בעיר ציום הכתוב בו וזרקו לאשפה
 אחי כדמוכח בהגמרש (גיטין פ"י)
 והא איכא שלום מלכות דפי' דלאו אשלוס מלכות קפדין דהוא מותר
 אפי' לכתלה לרבנן דר' מאיר כמו שאנו כותבים לברייתא עולם
 אלא מכיפה דהיה במזרח וכתב במעשר פריך וכן מוכח פיר"ח
 דגרם האיכא כתב לשם מלכות כו' משמע דמסיפא פריך ומוכחא
 סוגיא דתתיבא כו' מאיר ואר"י דלא מחזיקין ליה כמאחר דמסתמא
 בו ציום שנמלא ככתב כמו שמוכיח מתורבו ומסתמא שם היה הסופר
 יתביתו] : **תא** שמע כל עריות כו' - ס"ד כבונס יבמתו שייך למימר איבעי לה לאמתוניה שהיתה בחזקה איבור לשוק עומדת ואין לה
 להגשא עד שיתברר הדבר שמוותרת לשוק אבל כאן בחזקה היתה בחזקה איבור לשוק עומדת ואין לה
 לא שייך איבעי לה לאקרויה גיטא כמו לעיל דמייירי אפילו אקרייתא גיטא אחר כתיבה קודם נהינה ועייליה לבי ידיה ואיחלף ומשני
 דאיבעי לה לאקרויה לגיטא לאחר שנתן לה הסופר: **תא** שמע שינה שמו ושמה כו' . כגון שיש לו ב' שמות אחד ביהודה ואחד בגליל והיה
 ביהודה וכתב שם של בגליל ס"ד דהכא מאי ה"ל למיעבד אע"ג דאקרויה לגיטא קס"ד כשר ומשני דאיבעי לה לאקרויה גיטא ולשאלו ולאסוקי
 דעתא דכאן ביהודה אין שמו קד: **תא** שמע כנסה בגט קרח - ס"ד דהכא לא פשעה כל כך ללא איבעי לה לאסוקי דרעתא דמפסקיל בהכי
 ומשני דאיבעי לה לאקרויה גיטא בבית דין בהקפידן בדבר הרבה ואין הגמרא מביא הגן משניות כסדר המשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה
 אחר זה דלא מיתרלא בתרייתא כשיקרא קמייתא כדפירשית (וע"ע תוס' כתובות קב' ד"ה ת"ש מתו): **שם** עירו ושם עירה. נראה לר"י דלא חיישין
 לכתוב מקום עמידתו באותו יום אלא מקום עיקר דירתו דהא בגיטין הבאים ממדינת הים חי אפשר לידע מקום עמידתם באותו יום :

גירוסין הנכח די
 ופי' שם ה' ד' עוש"ע
 א"ע סימן קטב ע"ע
 ג וסי' קנ ע"י א' :

[ע"י חוספות גיטין פ"י
 ד"ה מפני וכו' כתבו
 דבר זה בספר ר"י]

תוספות ישנים

ד"ה במזרח וכתב במעשר
 בגיטין פריך כתיב איירי
 אילימא בעל היינו שינה
 (שמו) שם עירו (ושמה)
 וכן ע"כ אלא מייירי
 שהיה הסופר במזרח וכתב
 במעשר ומקפיד אמאי
 לא מוקף לה חשם בעל
 ומייירי שהיה עומד שם
 בשעת כתיבת הגט וכתב
 עמיתו במעשר ומתריין
 דודאי איש לכתוב יום
 העמידה כעת (הסתיה)
 [הכתיבה] וליה לה לרבי
 דהוה ליה לרין לכתוב
 מקום עמידת האיש כהו
 כן היה לרין לכתוב מקום
 עמידת האשה וא"כ לא
 מליטי גיטין בא"ס ממדינת
 הים שיהי א"כ לא ידעת
 מקום עמידת (הבעל)
 [האשה] כעת העמידה ועל
 מקום לידע אומר רבי
 דא"כ לכתוב דשם עירו
 ושם עירה לא מייירי רק
 בעיקר דירתה וארבעה
 סוב' לומר שלא לכתוב
 שא"כ לעמוד בו ויבא
 לכתוב גט כעשות ואם
 שינה מקום ידיתו נראה
 דאין לפסול הגט כגון
 ואין לפסול משום דסדדי
 אשקרא חתימי דהא לא
 חתימי רק אשקרא הגט
 דהא ככתובות [דף כד.
 אמרינן] אש כתב בשטר
 איש פלוני כהן פלוני
 מעלין אורו לכהונה
 שהיה אין מעדין שהוא
 כהן ועל גופא דשטר
 לרבי חתימי . ומשעה שיה
 לפני רבי"י ששית מקום
 ידיתו והשכירו והשתא
 מוקף לה תלמודא בגיטין
 דהיה במזרח וכתב
 במעשר ר"ל הסופר .
 ותימה בהכתובות שלטו
 אין לאו מריים מזה
 ש"ל וכתובות במקום אחר
 והוספה במקום אחר
 ונראה דאין קפידא בסופר
 רק בעדים כשהותמין
 במקום אחר מחמתו
 שכתב הגט אבל בכתובות
 שלטו אין סתם מקום
 שיהיה בו העדים איש
 כיון שירושלמי ופ"ה ס"ד
 כותב כל הכתובין שנגבול
 עירו אף כי אין החופה
 במקום שומד בו לא
 מחמי כשיקרא : איבעי
 לה לאקרויה גיטא . ואל"ת
 איך מייירי בלא קראוהו
 מאי אריא שלא כתב
 כסכתו כיון דלא קרייה
 מופסיל דהכי משמע
 בגיטין וי"ל דאף כי
 מופסיל לא אמרי' הא
 מזה ומזה . איך מייירי
 הכא דקרויה לאחר תמי
 אלא לא קרייה קודם

(דף נ:) מבטעותה : **סך קמייתא** . דקתני חוץ מאשת איש (ג) כולה
 רבנן היא ולא פיתני שניסח דמשמע אבל בעדים לא אלא תריין
 ושניסח ומסתמין תרתייהו: **חוץ מאשת איש** . דהיינו בעדים ושניסח
 ע"פ ב"ד בעד אחד דתרויהו בכו
 גט וכוין דבעינן גיטא אלא מילתא
 היא ומתכרא אקמא : **כתב לשם**
מלכות שאינה הוגנת . סופר שהיה
 לרין למנות מלכי ישראל או לשם
 מלכות אחרת כגון לשם מלכי רומי
 ותנא קרי לה שאינה הוגנת משום
 דאין להם לא כתב ולא לשון כדכתיב
 (עובדיה ה) בזוי אחת מאלד : **הלא**
מוס ומוס . אם ניסת באותו גט :
כל סדרים . כל הכך קלקולי דמתני'
מאי הוה לה למיעבד . סבורה היתה
 שהוא גט כשר : **לאקרויה לגיטא** .
 לפני חכם : **והלכס לרתה ונשאת**
לשוק . שנפטרה ציבוס חכמה
 ואח"כ נמלחה זו אילונית ואין ביאתה
 פוטרת לרתה כדאמר בפ"ק (דף י"ב)
 פרט לאילונית שאין יולדת : **הלא** .
 לרתה מזה שניסח לו ומיבמה ורבי
 עקיבא היא (לקמן דף נ:) דעבד
 חייב לאוין כגון יבמה לשוק כחייבי
 כריתות כהשת איש ממש : **כל עריות**
שאמרו פוטרות לרשותן . לשוק בלא
 חילוא יבוס כגון ע"ו נשים דפ"ק
 (דף נ:) : **הלכו לרות אלו ונישאו** .
 לשוק ונמלחה הערוה אילונית ועוד
 שהחזקה לרתה לייבוס למפרע
 דערוה אילונית אינה פוטרת לרתה
 דאילונית מקח טעות הוא ולא אשתו
 היא ואין זו לרת ערוה וזקוקה ליבס
 כדתנן בפ"ק (סג) וכולן שמתו או
 שמיאט או שנמלחו אילונית לרשותן
 מותרות : **הלא** . הלכה מזה ומזה כו' :
גט לאיש ושוכר לאשה . שהבעל טוען
 שגר בגט והאשה כותבת סובר לגבות
 כחותפה מן בעלה ולתת לו השובר
 שאם לא היתה נותנת לו שובר לא
 יפרע לה כחותפה : **ונתנו לוה** .
 כסבורה זו לקבל גט מיד בעלה
 וקבלה סובר והיא נתנה לו גט : **גט**
קרא . בגט מוקשר קמיירי כדאמר
 בבבא בתרא (דף קס:) גט פשוט עדיו
 מתוכו גט מוקשר עדיו מאחוריו
 כשהיה טופלו חותם העד על הכפל
 וחזור וכופלו וחותם עד שני וכן
 שלישי ואם היו קשריו מרובים
 מעדיו היינו גט קרא ופסול : **סכר**
למיעבד עובדא במאי הוה לה
למיעבד . ולהחזיר לבעלה אשת איש ששאת בעדים : **וסתניא**
כל הני . ולא אמרינן מאי הוה לה למיעבד : **אמר ליה ולא**
שינינו אמר ליה ואשינוי לנמוך . אם זה דוחק ומתקן (ג) לדחוק
 התשובה אכן ממילא שמעינן דלא אמרינן מאי הוה לה למיעבד :
ופסקי . ונמנע ולא עבד עובדא : **ולקלא לא חיישין** . אם
 ניסת בבית דין ואח"כ יאל קול שבעלה חי ולפנינו לא בא :
 כל

הגהות הב"ח
 (ה) גמ' לעין קרבן
 קתני והכי קאמר עשו
 כ"ד : (ג) רש"י ד"ה
 סך וכו' מאשת איש וכו'
 רבנן : (ג) ד"ה אמר
 ליה וכו' ומתקן לדמות
 התשובה : (ד) תוס' ד"ה
 רבינא וכו' ליבא והלכה
 וקלקלה : (ה) ד"ה הוה
 וכו' לפ"ה ג' נבי ג'
 גיטין :

והוא דהיה במזרח כר"מ נמי
 חתי כדמוכח בהגמרש (גיטין פ"י)
 לפר"ח ג' ע"ט) גיטין פסולים דפריך
 והא איכא שלום מלכות דפי' דלאו אשלוס מלכות קפדין דהוא מותר
 אפי' לכתלה לרבנן דר' מאיר כמו שאנו כותבים לברייתא עולם
 אלא מכיפה דהיה במזרח וכתב במעשר פריך וכן מוכח פיר"ח
 דגרם האיכא כתב לשם מלכות כו' משמע דמסיפא פריך ומוכחא
 סוגיא דתתיבא כו' מאיר ואר"י דלא מחזיקין ליה כמאחר דמסתמא
 בו ציום שנמלא ככתב כמו שמוכיח מתורבו ומסתמא שם היה הסופר
 יתביתו] : **תא** שמע כל עריות כו' - ס"ד כבונס יבמתו שייך למימר איבעי לה לאמתוניה שהיתה בחזקה איבור לשוק עומדת ואין לה
 להגשא עד שיתברר הדבר שמוותרת לשוק אבל כאן בחזקה היתה בחזקה איבור לשוק עומדת ואין לה
 לא שייך איבעי לה לאקרויה גיטא כמו לעיל דמייירי אפילו אקרייתא גיטא אחר כתיבה קודם נהינה ועייליה לבי ידיה ואיחלף ומשני
 דאיבעי לה לאקרויה לגיטא לאחר שנתן לה הסופר: **תא** שמע שינה שמו ושמה כו' . כגון שיש לו ב' שמות אחד ביהודה ואחד בגליל והיה
 ביהודה וכתב שם של בגליל ס"ד דהכא מאי ה"ל למיעבד אע"ג דאקרויה לגיטא קס"ד כשר ומשני דאיבעי לה לאקרויה גיטא ולשאלו ולאסוקי
 דעתא דכאן ביהודה אין שמו קד: **תא** שמע כנסה בגט קרח - ס"ד דהכא לא פשעה כל כך ללא איבעי לה לאסוקי דרעתא דמפסקיל בהכי
 ומשני דאיבעי לה לאקרויה גיטא בבית דין בהקפידן בדבר הרבה ואין הגמרא מביא הגן משניות כסדר המשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה
 אחר זה דלא מיתרלא בתרייתא כשיקרא קמייתא כדפירשית (וע"ע תוס' כתובות קב' ד"ה ת"ש מתו): **שם** עירו ושם עירה. נראה לר"י דלא חיישין
 לכתוב מקום עמידתו באותו יום אלא מקום עיקר דירתו דהא בגיטין הבאים ממדינת הים חי אפשר לידע מקום עמידתם באותו יום :

